ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΗΠΟ ΜΟΥ

Ἕνα παπούτσι

ΤΟΥ κ. Κ. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Πάει ἕνας χρόνος καὶ πλέον, ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Ἀνδρέας ἔχει δώσει τὰ καινούργια του παπούτσια στὸ μάστορα γιὰ νὰ τοῦ διορθώση τὰ τακούνια. Ἀλλά, ἀκόμη δὲν ἐμπόρεσε νὰ τὰ πάρη φτιασμένα.

Τὸν ρωτάει ὁ πατέρας του, γιατὶ δὲν τὰ φορεῖ κι' ἐκεῖνος τοῦ ἀπαντᾶ ὅτι δὲν τὰ φορεῖ γιὰ νὰ μὴν τὰ λυώση γρήγορα καὶ ἀναγκασθῆ νὰ τοῦ πάρη ἄλλα. Καὶ ὁ πατέρας του εἶναι ἐνδομύχως εὐχαριστημένος γιὰ τὴν οἰκονομία, ποὺ νομίζει ὅτι τοῦ κάνει τὸ παιδί του.

Μά, στὴν πραγματικότητα δὲν ἦταν αὐτό. Ὁ Μάστορ Νικόλας δὲν τοῦ τἀφτιασε ἀκόμη ἢ μᾶλλον δὲν τάχει ἀκόμη ἕτοιμα, ὅπως θέλ' τε πάρτε το.

Τότε λοιπὸν θὰ ἐρωτᾶτε, ἀγαπητοὶ ἀναγνῶσται, καὶ σεῖς τί συμβαίνει:

Νάι τί συμβαίνει. Ὁ Ἀνδρέας παρέδωσε τὰ παπούτσια του τὸν περασμένο Μάρτη γιὰ νὰ τὰ πάρη ἐπισκευασμένα μετὰ δύο ἡμέρες, ὅπως τοῦ εἶχεν εἴπει ὁ μάστρο Νικόλας.

Ἀλλά, ὅταν ἐπῆγε νὰ τὰ πάρη, ὁ τσαγκάρης τοῦ δικαιολογήθηκε ὅτι ὅπως τἀφτιασε καὶ τὰ ἄφισε στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο γιὰ νὰ στεγνώσουν, κάποιος πέρασε καὶ τοῦ πῆρε τὸ ἕνα παπούτσι.

—Τί λές, μωρὲ μάστορα; τοῦ λέει ὁ Ἀνδρέας. Τ' εἶναι αὐτά; Μ' ἐμένα κοροϊδεύεις; Καὶ ποῦ τὸν εἶχες ἐσὺ τὸ νοῦ σου;

Ἀλλὰ ὁ μάστορας ἄρχισε νὰ τοῦ ὁρκίζεται στὰ παιδιά του, ποὺ... δὲν εἶχε. Ὁ Ἀνδρέας ὅμως δὲν τῶξερε αὐτὸ καὶ τὸν πίστεψε.

—Ὕστερα, τοῦ λέει ὁ Νικόλας, κόποιος θὰ θέλη ν' ἀστειευθῆ καὶ θὰ τὰ φέρη ἀσφαλῶς.

—Ἀσχημο ἀστεῖο, τὸν διακόπτει ὁ Ἀνδρέας. Μὲ τὸ δικό μου τὸ παπούτσι νὰ ἀστειευθῆ.

—Τί νὰ τοῦ κάμω; ξαναπαντοῦσε ὁ μάστορας. Σᾶμπως τὸν ξέρω; Γιὰ ἔχε λίγη ὑπομονὴ ἕως αὔριο, μεθαύριο...

Καὶ οἱ ἡμέρες, περνοῦσαν ἡ μιὰ κοντὰ τὴν ἄλλη, ὡς που ἔγινε μῆνας καὶ ὁ μῆνας χρόνος καὶ τώρα, ποὺ γράφονται οἱ γραμμὲς αὐτὲς ἕνας χρόνος καὶ πέντε μῆνες, ἀλλὰ τὸ παπούτσι ἀκόμη δὲν ἐγύρισε.

Καὶ ὅλο «ἔχε ὑπομονή, Ἀνδρέα, παιδί μου» τοῦ ἔλεγε ὁ Νικόλας. Ἀλλὰ ἡ γειτονιὰ ὅλη χασκογελοῦσε σᾶν ἔβλεπε νὰ πηγαίνη καὶ νὰ ξαναπηγαίνει ὁ Ἀνδρέας στὸ μαγαζί, γιατὶ εἶχε μάθει ὅτι ὁ μάστορας ὕστερ' ἀπὸ δυὸ ἡμέρες, ἀφοῦ ἔφτιασε τὰ τακούνια, εὑρεθεὶς εἰς οἰκονομικὴν δυσχέρειαν ἐπούλησε τὰ παπούτσια καὶ τὸ ἀφεντικό τους δὲν τὸ εἶχε πάρει χαμπάρ...

Ὁ Ἀνδρέας ὅμως δὲν εἶχε πάθει μόνον αὐτό, ἀλλά, δὲν ἔβρει κανεὶς γιὰ ποιὸ λόγο, τὸ εἶχε ἀποκρύψει τὸ γεγονὸς αὐτὸ καὶ τοῦ πατέρα του καὶ τώρα ποὺ ἐμάκρυνε ἔτσι ὁ καιρὸς δὲν τολμοῦσε νὰ τοῦ τὸ ἀποκαλύψη ἀφοῦ δὲν τοῦ τὸ ἐμαρτύρησε ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἀρχή.

Τώρα ὅμως ἔχασε πλέον τὴν ὑπομονή, γιατὶ τὰ παλιά του παπούτσια ἔγιναν πολὺ πλώχορα, ὅπως λέει, ἀφοῦ ἄνοιξαν σὲ δύο τρεῖς μερὲς καὶ δὲν ὑποφέρονται πλέον.

Ὕστερα, κάποιος καλεσθελητὴς τοῦ ἄνοιξε τὰ μάτια μαρτυρώντας τὴν ἀλήθεια... Καὶ ἔτσι προχθὲς ἔξω φρενῶν ὁ Ἀνδρέας ἐπῆγε στὸ μαγαζὶ τοῦ Νικόλα καὶ ξεφυσῶντας σᾶν φάλαινα, ὅπως εἶναι καὶ λίγο χονδρούτσικος, ὕστερ' ἀπὸ κάμποσες βλαστήμιες καὶ βρισιὲς τοῦ εἶπε ἀφοῦ κοφτά:

—Βρὲ παληοψεύτη, μασκαρᾶ, λήστάρχε, ἢ θὰ μοῦ φέρης τὰ παπούτσια μου μέχρι τῆς Παναγίας, ἢ θὰ σὲ κάμω τόπι στὸ ξύλο!...

Τ' ἀκουσες;.. Τόπι στὸ ξύλο!...

Ποῦ νὰ μιλήση ὁ μάστορ Νικόλας; Μόνο τοῦ εἶπε παρακαλεστικά:

—Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ θεοῦ, κύρ Ἀνδρέα μου, ὄχι τῆς Παναγίας γιατὶ τώρα τὸ καλοκαῖρι δὲν εἶναι δουλειές. Μά, τῆς Παναγίας τῆς Πεντενάσσης, ναί! Θὰ σοῦ φτιάσω ἕνα καινούργιο ζευγάρι. Δώσε μου τὴ μικρὴ αὐτὴ προθεσμία...

—Καλά, τοῦ ἀπαντᾶ ὁ κύρ' Ἀνδρέας τῆς Παναγίας τῆς Παντανάσσης. Θὰ περιμένω. Μά, ἂν μὲ γελάσης κάλλιο νὰ τὰ φορτώσης καὶ νὰ φύγης, παρὰ νὰ σὲ βρῶ ἐδῶ. Σοῦ εἶπα: Θὰ σοῦ δώσω τέτοιο ξύλο.., ποὺ θὰ σὲ κάμω τόπι κι' ἄς μὲ πᾶνε νὰ μὲ κόψουνε!

Κι' ἔχει κι' ἕνα χεράκι ὁ ἀφιλότιμος, πού, ἀλλοίμονό του, ὅπου πέση!

Τώρα τί θ' ἀπογίνη; Ζωὴ νάχουμε δὲν θὰ σᾶς ἀφίσουμ' ἔτσι. Γιατὶ δὲν εἴσαστε μονάχοι σας. Εἶναι μιὰ ὁλόκληρη γειτονιὰ ἐκεῖ ἐπάνω κατὰ τὸ Κάστρο, ποὺ περιμένει τὴ συνέχεια γιὰ νὰ γελάση. Θὰ σᾶς κρατήσουμε λοιπὸν ἐνήμερους μέχρι τέλους τῆς ἱστορίας αὐτῆς, γιατί, ἂν μάλι στα τελειώση μὲ κλωτσογρονθομπατινάδα θὰ εἶναι τόσο ἀστεῖο καὶ ὡραῖο, ποὺ ἐκτὸς ποὺ θὰ γελᾶμε ἡμέρες...

Θᾶχη καὶ συνέχεια στὸ Δικαστήριο!.., γιὰ νά... γελάση κι' ἄλλος κόσμος!

ΚΩΝΣΤ. Α. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΥΨΗΛΩΝ ΑΛΩΝΙΩΝ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ:
1) Καταστήματα
2 Διαμερίσματα τοῦ ἑνὸς ἕως πέντε κυρίων δωματίων
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ:
Ρήγα Φερραίου 27
ἀπὸ 6 μ.μ. - 8 μ.μ.
Τηλέφ. 33-18

ΥΠΟ ΑΠΛΕΤΟΝ ΦΩΣ

ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΤΟΥ ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΕΙΟΥ

Οὔτε καὶ ὑπὸ τύπον ἀναφορᾶς δὲν ἐγνωστοποιήθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ὅλαι αἱ συμφωνίαι Παυλάκη

ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ· ΕΣΤΑΛΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΜΕ ΨΕΥΔΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

4)53 τοιαύτη, δι' ἧς παρείχετο καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ὑπομισθώσεως. Ἡ ἐγκριτικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου ἦτο ἡ ὑπ' ἀριθ. Σ. 2857)18—3—53. Ἀλλὰ ἡ ἰσχὺς τῆς ἐγκρίσεως ἔληγε τὴν 28ην Φεβρουαρίου 1958. Ἄρα, εἶχε καταστῆ ληξιπρόθεσμος μετὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς ἐκθέσεως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἄρα, κατὰ Σεπτέμβριον 1958, ΔΕΝ ΗΤΟ ΑΛΗΘΕΣ ὅτι ὁ Παυλάκης ἔμενεν ὡς μισθωτὴς συμβατικὸς δυνάμει μισθώσεως «νομοτύπως ἐγκεκριμένης» ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον. Ἔμενε βάσει τῆς ἀπὸ 4)12)57 συμβάσεως Σαρλῆ—Παυλάκη, ἥτις ΔΕΝ ΕΙΧΕΝ ΥΠΟΒΛΗΘΗ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ΟΥΤΕ διὰ προκαταβολικὴν ἔγκρισιν, ΟΥΤΕ κἂν ὑπὸ τύπον ἀναφορᾶς, πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ Ὑπουργείου, ἵνα τοῦτο κρίνῃ, μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα, περὶ τοῦ «ἐπωφελοῦς» τῆς συμβάσεως ἀνοικοδομήσεως τοῦ ὀρόφου. Ἄρα, τὸ Ὑπουργεῖον ΕΞΗΠΑΤΑΤΟ ὡς πρὸς τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν σχέσεων τοῦ Παυλάκη μὲ τὸ Σταθακοπούλειον.

Καὶ εἶναι ἀξιοπερίεργον, τὸ ὅτι εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Κληροδοτήματος ἐγίνετο ΑΟΡΙΣΤΩΣ μνεία περὶ ὑπάρξεως «νομοτύπου ἐγκρίσεως» τοῦ Ὑπουργείου διὰ τὴν παραμονὴν τοῦ μισθωτοῦ, χωρὶς ν' ἀναφέρεται Ο ΑΡΙΘΜΟΣ τῆς ἐγκρίσεως, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται εἰς ἑπομένην παράγραφον, σχετικὴν μὲ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ὀρόφου.

Θὰ εἶναι ἀδικαιολόγητος ἐκεῖνος ὅστις θὰ ὑπωψιάζετο ὅτι ἦτο σκόπιμος ἡ παράλειψις τοῦ ἀριθμοῦ, ἵνα μὴ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου ἀνατρέξῃ εἰς τὸ ἀρχεῖον καὶ ἀνακαλύψῃ ὅτι ἡ «νομότυπος ἔγκρισις» δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ καλύπτῃ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1958, ἀλλὰ εἶχε ληξει ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ σωτηρίου ἔτους;

Ὁ «ἀλληλένδετος» ὅρος ἀπεκρύβη...

Ἀλλὰ προβαίνομεν περαιτέρω. Εἰς τὴν αὐτὴν ἔκθεσιν, ἀναφέρονται καὶ τὰ ἀκόλουθα:

«Διὰ γνωστῆς Ὑμῖν, λίαν ἐπωφελοῦς δὲ διὰ τὸ Κληροδότημα συμβάσεως—ἐγκριθείσης νομοτύπως ὑφ' Ὑμῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. Σ. 3057)501 τοῦ 1957 διαταγῆς—ὁ καὶ μισθωτὴς τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχιλλέως 27 ἰσογείου καταστήματος Ἰωάννης Παυλάκης ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀνεγείρη ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις ὁλόκληρον ἀνώγειον ὄροφον εἰς τοῦτο (ἄνευ δικαιώματος τινὸς ἀποζημιώσεως διὰ ταύτας) ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΜΟΝΟΝ τῆς ἐπὶ 8 1)2 ἔτη ἐκμεταλλεύσεως τούτου».

Καὶ ἐρωτᾶται: Ἀφοῦ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ὀρόφου ἐπὶ 8 1)2 ἔτη δὲν ἦτο ΤΟ ΜΟΝΟΝ ἀντάλλαγμα διὰ τὰς δαπάνας τοῦ Παυλάκη, ΔΙΑΤΙ ἀναφέρεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὅτι ΜΟΝΟΝ μὲ τὸ δικαίωμα αὐτὸ ἐδόθη ἡ ἄδεια ἀνοικοδομήσεως;

Διατί ΑΠΟΚΡΥΠΤΕΤΑΙ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ὁ ἀποκαλούμενος ΑΛΛΗΛΕΝΔΕΤΟΣ ὅρος τῆς ἐπὶ 8 1)2 ἔτη ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἰσογείου;

Ἡ σύμβασις τῆς παρατάσεως τῆς μισθώσεως τοῦ ἰσογείου ἦτο ἐπιδεβλημένον, καθ' ἡμᾶς, νὰ ἀνακοινωθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ΕΞ ΑΡΧΗΣ, ἀκόμη καὶ ἐὰν ἦτο βάσιμος ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ μὴ ὑποχρεωτικῆς προεγκρίσεως τῆς συμβάσεως ταύτης, ὡς ἀποτελούσης, ὡς ὑπεστηρίχθη ἀπὸ τὸν κ. Σαρλῆν, ἁπλῆς παρατάσεως ὑπαρχούσης. Καὶ ἦτο ἐπιβεβλημένον τοῦτο, ἁπλούστατα, ἵνα δυνηθῇ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ ἐπωφελοῦς τῆς ΟΛΗΣ συμβάσεως.

Ἡ σύμβασις Σταθακοπουλείου καὶ Παυλάκη δὲν περιελάμβανε ΜΟΝΟΝ τοὺς ΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΑΣ ὅρους τοῦ συμβολαίου ἀνοικοδομήσεως, τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἀλλὰ περιελάμβανε, κατὰ Σαρλῆν, καὶ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ ὅρον, ἤτοι τὴν παράτασιν τῆς μισθώσεως (τὸ δῶρον τῶν 600.000 δραχμῶν εἰς τὸν Παυλάκην).

Διατί ἀπεκρύβη ἡ ἀλήθεια;

Θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ΠΙΣΤΗ ΕΙΚΩΝ τῆς σχεδιαζομένης συμβάσεως: Ὁ Παυλάκης θὰ ἀνεγείρῃ τὸν ὄροφον καὶ ἡμεῖς θὰ τοῦ δώσωμεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸν ὄροφον ἐπὶ τόσα χρόνια καὶ τὸ ἰσόγειον ἐπὶ ἄλλα τόσα χρόνια...

Ἀλλά, ἔστω, δὲν ἐγένετο ἐξ ἀρχῆς πλήρης ἐνημέρωσις τοῦ Ὑπουργείου, λόγῳ τῆς νομικῆς ἀντιλήψεως, ὅτι δὲν ἐχρειάζετο τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐγκρίνῃ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ τὴν παράτασιν τῆς μισθώσεως. Διατί δὲν γίνεται ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ἐνημέρωσις τοῦ Ὑπουργείου ὑπὸ τύπον ἀναφορᾶς, ἀφοῦ τὸ Ὑπουργεῖον εἶναι ἡ προϊσταμένη ἀρχὴ τῶν κληροδοτημάτων;

Διατί, ἀφοῦ δίδεται ἡ ΕΥΚΑΙΡΙΑ νὰ ὑποβληθῇ τοιαύτη ἀναφορά, ζητουμένη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον, διατί ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ παρασιωπᾶται ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ, ἀλλὰ καὶ διαλαμβάνονται εἰς τὴν ἔκθεσιν ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΑΙ κραυγαλέαι;

Ὑπάρχει μία ἀπάντησις λογική. Καὶ αὕτη δύναται νὰ εἶναι ἡ ἑξῆς: Ὁ κ. Ροῦφος, ὑποβάλλων τὴν ἔκθεσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἐβεβαίωνε τοῦτο ὅτι διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ὀρόφου ἔχει δοθῆ εἰς τὸν Παυλάκην ΜΟΝΟΝ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ὀρόφου, ἐπειδὴ αὐτὸ ἐπίστευε. Καὶ ἐβεβαίωνεν ἀκόμη, ὅτι ὁ μισθωτὴς παραμένει δυνάμει μισθώσεως «νομοτύπως ἐγκεκριμένης ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον», διότι ἦτο φυσικὸν νὰ μὴ ἐνθυμῆται ἐὰν καὶ πότε εἶχε λήξει (δὲν ἦτο δὰ καὶ συναλλαγματικὴ ἰδικῆς του ἀποδοχῆς πρὸς πληρωμήν, ὥστε νὰ τὴν παρακολουθῇ) ἡ μισθωτικὴ συμφωνία. Συνεπῶς, ὑπογράφει καλῇ τῇ πίστει...

Ἀλλά, ποῖος εἶναι ὁ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ τῆς ἐκθέσεως, ἡ ὁποία περιεῖχε ΔΙΠΛΗΝ ΕΞΑΠΑΤΗΣΙΝ τοῦ Ὑπουργείου;

Ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ δακτυλογραφημένου κειμένου τῆς ἐκθέσεως ἐν παραβολῇ μὲ τὴν εἰς χεῖρας μας ἐπιστολὴν τοῦ κ. Σαρλῆ πρὸς τὴν «Ἡμέραν», πιθανολογοῦμεν ὅτι ἡ ἔκθεσις ἐγράφη ἀπὸ τὸν κ. Σαρλῆν καὶ ἐδακτυλογραφήθη εἰς τὸ δικηγορικόν του γραφεῖον, ὁ δὲ κ. Ροῦφος ἐκλήθη καὶ ἔθεσε τὴν ὑπογραφήν του...

Ἀλλά, ὁ κ. Σαρλῆς ΕΓΝΩΡΙΖΕ κάλλιστα, τόσον ὅτι ὁ Παυλάκης δὲν ἔμενε βάσει «νομοτύπου ἐγκρίσεως» τοῦ Ὑπουργείου, ὅσον καὶ ὅτι ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ ὀρόφου δὲν ἦτο τὸ μόνον ἀντάλλαγμα. Ἄρα, ἀνέφερεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ. Διατί;

Πλὴν τοῦ ΠΟΛΥΣΗΜΑΝΤΟΥ τούτου ἐρωτήματος, ἀπομένουν καὶ τινα ἄλλα σημεῖα πρὸς διευκρίνησιν. Ἀλλὰ περὶ τούτων ΑΥΡΙΟΝ.

500 ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ
ἄνω τῆς ὁκᾶς θὰ διατεθοῦν γιὰ τῆς Παναγίας στὴν
ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ ΓΩΝΙΑ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΓΕΩΡΓ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ, ΤΗΛ. 45-07

ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ
ΑΔΕΛΦΟΙ Γ. ΚΑΜΑΡΗ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 59
Πρὸς τοὺς κυρίους μεταπωλητὰς ποτῶν:
Οὖζο ἀποστάξεως ἕξτρα τὸ κιλὸν 15.50
Οὖζο ἀποστάξεως πρῶτον τὸ κιλὸν 13.25
Πώλησις εἰς τὸ Ποτοποιεῖον χονδρικὴ καὶ λιανική

ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ
Κ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 104
•••
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κ.κ. πελατῶν μας, ὅτι τὸ κατάστημά μας διαθέτει πάντοτε τὰ ἐκλεκτότερα ἄνθη τῆς παραγωγῆς μας
ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 104
Δὲν ἔχομεν σχέσιν ἢ συνεργασίαν μὲ νέον τι κατάστημα καὶ διαψεύδομεν πᾶσαν περὶ τοῦ ἀντιθέτου τυχὸν φήμην
Κ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 104, ΤΗΛ. 43—55

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Μέχρι σήμερον εἰσεπράχθησαν τὰ κάτωθι κέρδη παρὰ τῶν τυχερῶν τῆς Κληρώσεως τῆς 20ῆς Ἰουλίου 1959:

Α' ΛΑΧΝΟΣ ΔΡΑΧ. 300.000 ΑΡΙΘΜΟΣ 59.394

ΣΕΙΡΑ Ι

Πρακτορεῖον Ἐθνικοῦ Λαχείου «ΕΙΜΑΡΜΕΝΗ» διὰ λογ)σμὸν τρίτων 2)4	Δραχ.	15[illegible].000
Βέης Βαλῆς ἢ Μπαλῆς, ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος, Βοσπόρου 9, Ν. Φιλαδέλφεια, διὰ λ)σμὸν τρίτου 1)4	»	75.000
Ἑλένη Φλώρου, οἰκιακά, ὁδὸς Κατσιμίδου 28 Θεσσαλονίκης 1)4	»	75.000

ΣΕΙΡΑ ΙΙ

Μιχαὴλ Χριστοφρίδης, χαλκουργός, ὁδὸς Νίκης 51, Καλαμάκι (Ν. Φάληρον) 2)4	»	150.000
Ἀπόστολος Παντελίδης, ὁδραυλικός, ὁδὸς Πλάτωνος 20 Νίκαια—Πειραιεὺς 1)4	»	75.000
Γ. Π. Ἰατρός, Πειραιεύς, 1)4	»	75.000

ΣΕΙΡΑ ΙΙΙ

Σπυρίδων Ματσούκας, πράκτωρ Ἐθνικοῦ Λαχείου Ἀθῆναι, διὰ λογ)σμὸν τρίτων 2)4	»	150.000
Κυριακούλα Σταυροπούλου, οἰκιακά ὁδὸς Ἀλκέτου 44, Ἀθῆναι 1)4	»	75.000
Λουκᾶς Νομικὸς Ναυτικός, Περικλέους 14 Πειραιεὺς 1)4	»	75.000

Β' ΛΑΧΝΟΣ ΔΡΑΧ. 100.000 ΑΡΙΘΜΟΣ 6.469

ΣΕΙΡΑ Ι

Ἀριστείδης Γρηγορόπουλος, Συνταξιοῦχος Δικηγόρος, ὁδὸς Κέκρωπος 6, Ἀθῆναι 2)4	Δραχ.	50.000
Ἀθανάσιος Παπαδήμας, δημοτικὸς ὑπάλληλος, ὁδὸς Βάκχου 3, Ἀθῆναι 1)4	»	25.000

ΣΕΙΡΑ ΙΙ

Παναγιώτης Βουγιουκλάκης, Πράκτωρ Ἐθνικοῦ Λαχείου, Ἀθῆναι, διὰ λογ)σμὸν τρίτων 3)4	»	75.000
Β. Κ. Ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος, Ἁγία Παρασκευὴ Ἀθῆναι 1)4	»	25.000

ΣΕΙΡΑ ΙΙΙ

Πρακτορεῖον Ἐθνικοῦ Λαχείου «ΕΙΜΑΡΜΕΝΗ» Ἀθῆναι, διὰ λογ)σμὸν τρίτων 2)4	»	50.000

Γ' ΛΑΧΝΟΣ ΔΡΑΧ. 50.000 ΑΡΙΘΜΟΣ 28.473

ΣΕΙΡΑ Ι

Γεώργιος Χατζηκυριάκος μαθητής, πάροδος Μακρυγιάννη 86 Δραπετσώνα Πειραιῶς 3)4	Δραχ.	37.500
Ι. Καπεσίδης, λαχειοπώλης, ὁδὸς Ἰωνίας 43 Δραπετσώνα—Πειραιῶς διὰ λογ)σμὸν τρίτου 1)4	»	12.500

ΣΕΙΡΑ ΙΙ

Ἰωάννης Μπούρας, πράκτωρ Ἐθνικοῦ Λαχείου Κέρκυρα, διὰ λογ)σμὸν τρίτων 3)4	»	37.500
Νέον Πρακτορεῖον Ἐφημερίδων καὶ Περιοδικῶν Ἀθῆναι, διὰ λογ)σμὸν τρίτου 1)4	»	12.500

ΣΕΙΡΑ ΙΙΙ

Νικ. Ἀλικιώτης καὶ Υἱοί, Πρακτορεῖον Ἐθνικοῦ Λαχείου, Ἡράκλειον Κρήτης διὰ λ)σμὸν Δ. Σταμπούλα, κατοίκου Ἀμπελοκήπων—Ἡρακλείου 4)4	»	50.000

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΑ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΑ
ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΤΥΠΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ κατασκευάζοται ἐν Ἑλλάδι παρὰ τοῦ Ἐργοστασίου Γ. ΓΚΙΛΗ Α. Ε. κατὰ προνόμιον παραχωρηθὲν αὐτῷ παρὰ Ἰταλικοῦ Οἴκου. Ἤτοι:
ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ
ἀποτελούμενα ἀπό:
ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ, ΑΝΑΒΑΤΟΡΙΟΝ, ΣΦΥΡΟΜΥΛΟΝ, ΣΙΛΟ & ΜΑΛΑΚΤΗΡΑ ΕΛΑΙΟΖΥΜΗΣ Κ. Λ. Π.
Διὰ τὰ ἄριστα ἀποτελέσματα τοῦ ἄνω συγκροτήματος θὰ πεισθῆτε ἐὰν ἀποτανθῆτε εἰς τὸ ἐν Μαζαρακίῳ ἐλαιοτριβεῖον κ. Παπαδημητρίου, ὅπερ δύνασθε καὶ νὰ ἐπισκεφθῆτε.
Ἐπίσης κατασκευάζει καὶ ΕΛΑΙΟΜΥΛΟΥΣ ΜΕ ΜΥΛΟΛΙΘΟΥΣ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΑΛΠΕΩΝ, ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ—ΥΠΕΡΠΙΕΣΤΗΡΙΑ καὶ ΑΝΤΑΙΑΣ.
Σ. Η. ΠΕΤΣΑΛΗΣ
Ἀντιπρόσωπος

ΑΣΤΑΚΟΣ-ΣΑΜΗ
Τὸ π)κ «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»
χωρητικότητος 70 τόννων
ταχύτης 10 μιλλίων
θέλει ἐκτελέσει δρομολόγια ἀπὸ Ἀστακὸν εἰς Σάμην Κεφαλληνίας διὰ τοὺς προσκυνητὰς ἀπὸ 14 τρέχ.
Διαθέτει ὅλας τὰς ἀνέσεις

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΥΠΟΛΙΣ ΕΙΣ ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΜΑΓΙΑΜΙ. Μία μεγάλη «γυναικούπολις» πρόκειται νὰ ἱδρυθῆ κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Φλώριντα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ κυρία Γκρὲγκ Σέργουντ Ντόντζ, πέμπτη σύζυγος τοῦ γνωστοῦ πολυεκατομμυριούχου καὶ βιομηχάνου αὐτοκινήτων Χόρεϊς Ντόντζ, ἠγόρασεν ἀπέραντον ἔκτασιν τὴν ὁποίαν διέθεσε, μαζὶ μὲ ποσὸν δύο ἑκατομμυρίων δολλαρίων (60.000.000 δραχμῶν) διὰ τὴν ἵδρυσιν προτύπου «Γκερλστάουν» (γυναικουπόλεως). Ἡ εἴδησις αὕτη ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς κύκλους τῶν πολυεκατομμυριούχων καὶ τῶν γλεντζέδων τῆς Φλώριντας, διότι ἡ κυρία Ντόντζ πρὸ τοῦ γάμου της, ὑπῆρξε «Μὶς Μινεζότταν» καὶ ἔχει εἰς βάρος της ἀρκετὰ σκάνδαλα. Ἐπὶ πλέον, ἡ ἰδιοσυγκρασία της ἀποκλείει τὴν ἵδρυσιν τῆς ἐν λόγῳ πόλεως ἀπὸ μῖσος πρὸς τοὺς ἄνδρες. Ἐν τούτοις, εἰς τὴν «Γκερλστάουν» θ' ἀπαγορευθῆ αὐστηρῶς ἡ εἴσοδος ἀνδρῶν.

ΑΦΟΥ ΕΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΕ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ ΗΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ

ΧΕΛΕΝ. Ἀκόμη μία ἐξωφρενικὴ εἴδησις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, μὲ ἥρωα κάποιον ὀγδοηκονταετῆ κάτοικον τῆς Μίσουλα, μικρᾶς πόλεως τῆς περιοχῆς. Ὁ γέρων, ὀνομαζόμενος Γιουτζὲν Τώλλ, κατῆλθεν ἀπὸ ἕνα ταξὶ καὶ εἰσῆλθεν εἰς κάποιο γραφεῖον κηδειῶν, εὐδιάθετος καὶ ἀκμαιότατος. Ἤρχισε δὲ ἀμέσως τὰ παζαρεύματα διὰ μίαν κηδείαν «πρώτης κατηγορίας», χωρὶς ν' ἀνακοινώση τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος. Ἀφοῦ ἐπὶ ἡμισείαν ὥραν συνεζήτει τὰς διαφόρους λεπτομερείας καὶ τὴν τιμὴν τῆς «πολυτελοῦς» κηδείας, κατέληξε τέλος εἰς συμφωνίαν μετὰ τοῦ ἐργολάβου, ἐξοφλήσας μάλιστα καὶ προκαταβολικῶς τὸν λογαριασμόν. Ὅταν ὅμως ὁ καταστηματάρχης ἠρώτησε πῶς ὀνομάζεται ὁ νεκρός, τότε ὁ γέρο—Γιουτζὲν τράβηξε ἕνα πιστόλι καὶ χωρὶς νὰ πῇ λέξη, ἔφερε τοῦτο εἰς τὸν κρόταφόν του καὶ ἔπλεσε τὴν σκανδάλην. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἀπάντησίς του, διότι ὁ Γιουτζὲν Τώλλ εἶχε προπληρώσει τὰ ἔξοδα τῆς κηδείας του!

ΠΟΙΟΙ ΘΑ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝΝ ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΔΗΜΟ